

Oriol Muntanya i Tuset

| 31

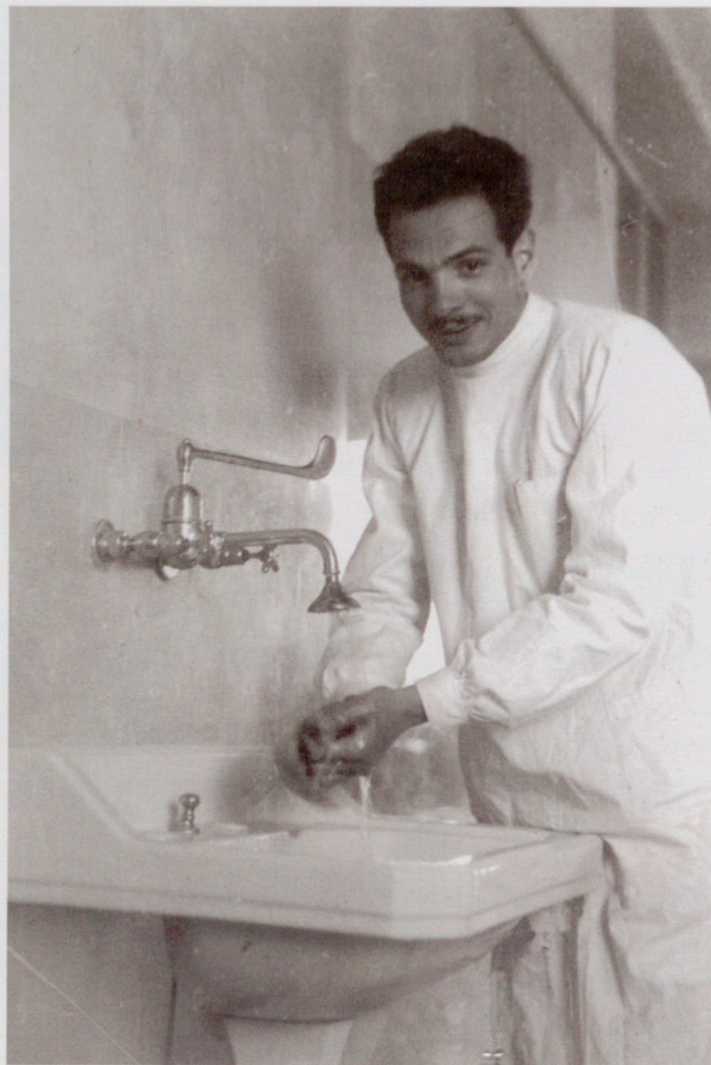
Oriol Muntanya a l'escola de la Unió Liberal amb el mestre Josep Maria Ruera (a baix, tercer per la dreta)

Medalla de la Ciutat al senyor **Oriol Muntanya i Tuset**, a títol pòstum
 Molins de Rei, 1927 – l'Ametlla del Vallès, 2003
 Metge, mestre i polític

En reconeixement a la seva trajectòria democràtica a Granollers. Com a membre fundador de Convergència Democràtica de Catalunya a la nostra ciutat, va participar en l'Assemblea de Catalunya i va ser regidor responsable d'Ensenyament en el primer consistori de la democràcia recuperada, mostrant sempre un tarannà de consens, diàleg polític i represa nacional.

Al mateix temps, en reconeixement a les seves aportacions cíviques i culturals. Com a membre fundador de l'Associació d'Antics Alumnes de Segon Ensenyament –l'Associació Cultural–; pioner i directiu del bàsquet a Granollers; i promotor d'iniciatives d'interès ciutadà: en el camp educatiu, amb l'Escola Parroquial; en l'àmbit de la premsa, per la participació en la revista *Granollers*, *Comunitat Cristiana*, o el setmanari *Plaça Gran*; o en el camp econòmic, amb la Cooperativa de Crèdit Sant Josep de Calassanç, després anomenada Caixa de Crèdit de Granollers.

També per la seva trajectòria professional, com a metge estomatòleg, col·laborant des d'un inici amb el Servei d'Odontologia de l'Hospital Clínic, un dels pocs gratuïts a la ciutat de Barcelona i, des que va fundar-se, amb la Clínica Odontologia Solidària, que va dirigir i que ara porta el seu nom, Odontologia Solidària-Clínica Dr. Oriol Muntanya.

Oriol Muntanya exercint la seva
professió d'odontòleg

Oriol Muntanya i Tuset va néixer l'any 1927 a Molins de Rei perquè una tieta seva materna era llevadora en aquella població. Dos dies més tard el van portar cap a Granollers. Es va educar a l'escola pública, de forma lliberal, i a l'Institut d'Ensenyança Mitja a Granollers, en moments difícils de postguerra. El mestre Salvador Llobet, la senyoreta Pleyan i el pare Castro van ser persones clau en la seva educació i ell sempre afirmava que l'havien ajudat a créixer en el sentit més ampli.

La vida de la família Muntanya i Tuset era precària. Els seus pares, mestres, van ser represaliats pel fet d'haver tingut des de sempre un pensament lliberal i haver defensat l'escola pública i laica. El seu pare, Joan Muntanya, va ser director de la Unió Liberal fins l'any 1936. En acabar la guerra civil, la seva mare, Maria Tuset, amb l'ajut del seu marit, va muntar a casa seva l'escola Montessori, on es van educar tant Oriol Muntanya com la seva germana Eulàlia. El mes de maig de 1985 l'Ajuntament de Granollers, com a reconeixement a la tasca pedagògica dels seus pares, va donar el nom de Mestres Montaña a una escola pública situada al barri de Can Bassa de la ciutat. La llibertat en la manera de ser, pensar i actuar que va aprendre dels seus pares el van marcar des de la infància. De fet, la casa d'aquesta família, situada al carrer de Príncep de Viana, va ser sempre un punt de trobada, on amics i parents es reunien les tardes de diumenge per escoltar música, parlar de la situació que vivia el país i el món d'aleshores o debatre sobre els avenços de la tècnica i de la societat.

La família Muntanya era de Lleida i la majoria eren educadors. La família Tuset provenia de Sant Vicenç dels Horts on vivien els avis materns, que eren pagesos. En època de vacances Oriol Muntanya feia estades en aquesta població i, amb els seus cosins, ajudava a la collita de fruites a la llera del Llobregat. Granollers, però, es va convertir en el punt

La família Muntanya-Ponsa amb els seus fills. Novembre de 1976. (Foto: Toni Cumella)

de trobada d'aquestes dues famílies, que de tant en tant venien a passar uns dies amb els oncles i els cosins.

Tot i que la seva passió era la filosofia, finalment va optar per la carrera de medicina i cirurgia, igual que l'avi patern, metge d'una àmplia zona rural a Organyà. Primer, es va llicenciar en Magisteri tot just acabat el batxillerat per poder accedir a les milícies universitàries quan tenia 19 anys. L'any 1950 es va llicenciar en medicina i cirurgia a la Universitat de Barcelona. Va optar per l'especialitat d'estomatologia, igual que un oncle per part de pare, especialitat que en aquell temps només es podia cursar a Madrid. L'any 1952, va obrir la seva consulta a Granollers alhora que col·laborava de manera continuada amb el servei d'Odontologia de l'Hospital Clínic, un dels pocs gratuïts a la ciutat de Barcelona.

Preocupat per la situació del país, en especial per Catalunya, va ser fundador, amb una colla d'amics, de l'Associació Cultural que organitzava diverses activitats per donar resposta a les seves inquietuds de tipus social, polític i cultural. Va estar molt vinculat a Càrites Parroquial, a la revista *Granollers Comunitat Cristiana*, al setmanari *Plaça Gran*, a la Cooperativa de Crèdit Sant Josep de Calassanç (després anomenada Caixa de Crèdit de Granollers), a l'escola Parroquial de la qual va ser cofundador, i a diverses activitats culturals com el Premi de Pintura de Granollers. L'any 1956, la seva preocupació per un món més just el van portar a participar en els cursets de Cristiandad de Colores, que va dirigir Jordi Pujol. Buscava respostes que ni amb el pas dels anys va aconseguir.

Oriol Muntanya va practicar el bàsquet fins passats els 30 anys i va ser entrenador d'alguns equips de Granollers. Precisament, quan era entrenador d'un equip femení de bàsquet va conèixer a qui seria la seva esposa, la periodista Montserrat Ponsa. El 20 de juny de 1956 es van casar i uns nou mesos després va néixer la seva primera filla, la Sílvia. En els primers 13 anys de matrimoni van tenir vuit fills més: Agustí, Rafa, Marc, Nani, Lluís, Natàlia, Maria

El primer míting l'11 de setembre de 1976

i Coral. Primer, la família Muntanya i Ponsa va viure al carrer Nou de Granollers i, anys més tard, es va traslladar a l'Ametlla del Vallès. Alguns dels seus fills van seguir el seu camí professional. L'Agustí i la Natàlia són metges i dentistes i el Rafa és protèsic. La resta van optar per d'altres carreres universitàries. Amb el pas dels anys, la família va anar creixent amb el naixement de 15 néts: Adrià, Carla, Maria, Lena, Paula, Martina, Ricard, Cristina, Oriol, Nina, Marc, Berta, Mariona, Laia i Joan.

Tot i la seva dedicació a la família i a la seva professió, la política va ser una de les seves grans passions. Durant l'època del franquisme, tant ell com la seva esposa, que compartia els mateixos ideals, van ser defensors de les llibertats democràtiques. Tots dos van participar a les sentades que es feien davant de l'Ajuntament de Granollers per demanar llibertat, amnistia i estatut d'autonomia. Va ser fundador, a la comarca vallesana, de Convergència Democràtica de Catalunya, a instàncies de Jordi Pujol. Es va presentar com a cap de llista d'aquesta formació a les primeres eleccions democràtiques municipals i va participar en el primer govern democràtic de Granollers amb els seus companys Josep Serratusell, Josep Garrell, Pere Canal, José Caneiro, Ramon Casanovas, Jaume Clusellas i Alexandre Codinach. Va ser regidor d'Ensenyament per Convergència i Unió entre 1979 i 1983, però va compaginar la seva feina a l'Ajuntament amb la de metge dentista. Després va deixar de participar activament en el món de la política, però sempre va mantenir la seva preocupació per la justícia social, l'ensenyament públic, el diàleg i la llengua i cultura catalanes.

Era un home senzill i conciliador que estimava les coses petites, les persones. La seva afició per la pintura, l'arquitectura, la gastronomia, el cinema, el Barça i les tertúlies el van fer compartir moltes estones amb grans amics com el ceramista Antoni Cumella, el doctor Josep Laporte, Pere Canal, Modest Cuixart, Paco Merino, Heribert Barrera, Santi Santamaria, Pedro Sagrera o Vicenç Viaplana. Va tenir molta relació amb personalitats vinculades al món de l'art i la política i casa seva va ser la seu de moltes tertúlies. Precisament, la

Oriol Muntanya signa el llibre d'honor de l'Ajuntament després del pregó de l'Ascensió. 24 de maig de 1995
Foto: Antonio Alcalde (HMG)

seva relació amb Antoni Cumella el va portar fins al pintor d'Equador Guayasamín amb qui va tenir una estreta amistat. La seva passió per l'art el va fer viatjar fins a qualsevol indret per visitar una exposició. Els darrers anys de la seva vida va gaudir dels viatges, que el van portar a conèixer a la perfecció la geografia mundial. La lectura va ser una altra de les seves grans passions i cada matí el primer que feia era llegir diversos diaris per fer el que ell anomenava la mitjana de les notícies.

El seu compromís amb els altres el va portar a col·laborar, des de la seva fundació, amb la Clínica Odontològica Solidària de Granollers, de la qual va ser-ne director. Va morir de forma sobtada a casa seva, a l'Ametlla del Vallès, el 9 de juliol de 2003. Un any després de la seva defunció, se li va retre un homenatge i la Clínica Odontològica Solidària va passar a anomenar-se Odontologia Solidària-Clínica Dr. Oriol Muntanya.